

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

13. Princeps saecularis excommunicari ecclesiastica potestate non potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

unicum & singulare gaudium est protestantibus, si acuant linguas suas sicut serpentum contra Summum Pontificum : vera sint vel falsa, quæ narrantur, *Christiani* nihil refert ex illo consilio : audacter calumniare, semper aliquid hæret.

PROPOSITIO XI.

Princeps Sæcularis Excommunicari Ecclesiasticâ potestate non potest.

105. **S**Vppositis principiis supra & allatis & explosis, quod Princeps rerum Ecclesiasticarum summam habeat potestatem, sitque de Jure divino Episcopus : infallibiliter quoque sequitur, eundem Ecclesiasticâ potestate excommunicari non posse : cum illius sit supremum caput nulli subiectus, à quo quidquid est potestatis Episcopalis tam Jurisdictionis, quam ordinariæ dimanat : minor autem in majorem, nec par in parem potestatem habet, Ac ita Principis tanquam Episcopi ex fundamentis allegatis est alios excommunicare, non ab alijs excommunicari, id quod insinuat *Christianus Lieben-*

Liebenthal Exerc. 13. n. 31. sui Collegij Politi-
 Porro potest ait Episcopus vi Jurisdictionis
 suae, quam in tota Diocesi, & qualibet ejus
 parte fundatam habet, Clericorum omnium
 tam civiles & criminales, quam spiritualium
 potissimum causas audire per sententiam defini-
 nire, poenas decernere, emendas imponere, Cleri-
 cos ob Crimen excessum, vel defectum cog-
 tum ab officio & dignitate suspendere, imo
 prorsus removere & deponere, eosdem restituere,
 re, insuper etiam censuram Ecclesiasticam in
 omnes Diocesanos Clericos & Laicos per Ex-
 communicationem Majorem & Minorem
 justissimam ratione exercere, item ab Excom-
 municatione reconciliatos absolvere. Cuius
 ergo secundum ipsos Principes sint Episcopi
 indubie illorum quoque officij haec erunt, quae
 licet faciant status Augustanae Confessionis
 per suos: virtualiter tamen fit ab ipsis pro-
 tensam potestatem dantibus.

106. Excommunicatio aliud nihil est
 quam ab Ecclesiae communione separatio
 idcirco dicta *Anathema* id est aeterna mor-
 tuum damnatio c. nemo Episcoporum 11. q. 3. quae
 mo Sathanae traditur 1. Cor. 5. & 1. ad Tim.

Omn
 Sace
 ditur
 in E
 H
 Eccl
 depe
 Can.
 nica
 pla se
 thori
 mio
 Chri
 scani
 S. An
 tual
 na es
 qua
 & an
 S. An
 um &
 mor
 Imp
 fulm
 ltra
 Omnis

Omnis enim Christianus ait Gratianus, qui à Sacerdotibus excommunicatur Sathanae traditur: quia extra Ecclesiam Diabolus est, sicut in Ecclesia Christus.

Hujus infligendæ potestatis semper penes Ecclesiam fuit, cum sit spiritualis à clavibus dependens, ita Concilium Aaraysicanum Can. 107. cui interfuit S. Augustinus: Canonica instituta ait & Patrum Sanctorum exempla sequentes, Ecclesiarum Dei violatores auctoritate Dei & judicio Sancti Spiritus à gremio S. Matris Ecclesie, & à consortio totius Christianitatis eliminandos, quoad usq; resipiscant & Ecclesie satisfaciant: Idem ostendit S. Augustinus Epist. 75. ad Auxilium: spiritualis (non politica, ut Hæretici putant) pœna est Anathema: qua fit, quod scriptum est, quæ ligaveritis in terrâ, ligata erunt in cœlis: & animas obligat. Notum est etiam Exemplū S. Ambrosij, qui Excommunicavit Theodosium & sacris exclusit, & plurimorum Summorum Pontificum & Episcoporum, qui Imperatores, Reges & Principes similiter fulmine Excommunicationis ferierunt. Frustra igitur prætendit Reinkingh, Primo: Excommu-

commu-

communicationem simul dependere à potestate Sæculari. *Secundo*: debere fieri cum consensu Ecclesiæ, nec debere infligi, sine consensu Principis, adducens statutum *Henrici II. Regis Angliæ*: contrarium enim evincunt praxis Ecclesiæ tot sæculorum, & adductæ paulo ante Authoritates Concilij, & SS. Patrum. Exemplum *Henrici II.* nihil stringit: quia enim illud statutum impium fuit, mori maluit, & sanguinem fundere *Thomas Arch. Episcopus Cantuariensis* & *Martyr*, quam in ipsum consentire.

107. Sed hic *Reinkingium* sat mirari nequeo, supra *Class. 1. cap. 1* docuerat Magistratum Sæcularem & Principem habere potestatem utriusque tabulæ, & Ecclesiam esse in republica, non rempublicam in Ecclesia adeoq; Principem Sæcularem esse caput reipublicæ, supra rempublicam & Ecclesiam, cujstamen contrarium docet *Class. 2. cap. 2. num. 37*. Certum quidem est ait *Præsbyterium* & potestatem hanc excommunicandi esse spirituale Christi tribunal, concernens conscientias, & propterea neminem Mortalium ab illa dominatione immunem esse. *Beza*

Excomm.

Excomm. in fin. ne supremum quidem Principem; quia non est supra Ecclesiam, sed intra:
 At quaeso, cui ergo subest Princeps? Quis & à quo habet potestatem se excommunicandi? non enim est credendum Principem suo Superintendententi dedisse potestatem seipsum excommunicandi, cum hæc ad clavium jus spectet: quam Principes Augustanæ confessionis habere non posse, supra ostensum est.
 108. Superioribus assertionibus addi potest hoc tempore satis communis, Principem scilicet esse solutum legibus: quæ ordinariè, quod intelligenda sit de legibus positivis & merè civilibus explicatur (à jure enim naturali & divino illum nec ullum exemptum, certum est: licet proh dolor aliqui modo adulterijs, Poligamijs, & concubinitibus contra jus naturale quasi hæc sibi liceant, vacent) & quoad vim coactivam: quoad vim verò directivam quin illis subijciatur, nulli dubium: unde est illud S. *Ambrosij*: *leges fert Imperator, quas primus ipse custodiat* & tritum illud: *Patere legem, quam ipse tuleris*, quod etiam agnoverunt Imperatores *Trajanus & Theodosius*: Ille quidem dum

L ensem

ensem Tribuno porrigens, illo etiam in se
uti voluit, si perperam imperaret: hic autem
dum illam Principe dignam esse vocem
xit: *se legibus subditum esse profiteri*, ut me-
to *Claudianus Poëta* moneat Principem.

*In commune jubes si quid censesq; tenendum,
Primus jussa subi, tunc observantior aqua
Fit populus: nec ferre negat, cum viderit ipse
Authorem parere sibi. Componitur orbis
Regis ad Exemplum, nec sic inflectere sensus
Humanos edicta valent, ut vita regentis.
Mobile mutatur semper cum Principe vulgus.*

PROPOSITIO XII.

*Sacris litteris repugnat, & institutio
Christi Summum Pontificem & Episcopos,
scopos, habere Dominia Temporalia.*

110. **N**ihil est, quod ita torqueat A-
tholicorum animos, quam po-
tentia Summi Pontificis, quod is Dominus
Temporalia habeat, ac se trium Regnum
Italiae, Siciliae, & Neapolis Regem dicat: hoc
que sub titulo in Tiara Pontificia tres con-